

Regler. Der er Intet i dem, som Udvalget eller Udvalgets Flertal har ønsket forandret; kun for Mindretallet ligger det i Sagens Natur, at nogle Bestemmelser i § 7 maatte bortfalde, hvis dets Forslag om, at § 3 skulde gaa helt ud af Loven, maatte blive vedtaget. Det er altsaa Udvalgets Resultat, at man vil foreslaa at indskrænke Loven til §§ 1, 2, 3, 7, 8 og 9; §§ 1 og 3 med de Ændringer, som Udvalget eller dets Flertal har foreslaaet, og det er det, som jeg vil tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage i Henshold til de af Udvalget eller dets Flertal stillede Forslag, i den Overbevisning, som man i Udvalget har havt, at dersom det bliver til Lov, hvad jeg ikke kan vide, da det jo ikke afhænger af dette Thing alene vil der blive vundet Noget, og det noget ikke Ubetydeligt, Noget, som vil tilfredsstille mange Medborgere i Retning af det, som vor Lovgivning har vedkjendt sig, at der skal stiftes Fred og Arbeidsfrihed paa Folkekirkenes Helligdage.

Veede: Jeg tror, det maa erkjendes, at dette Lovforslag har vundet ikke Lidt ved den hurtige Behandling, det fik i Gaar. Jeg tror, at denne Behandling kunde mere, hvad der kan udrettes i Thinget, naar der arbeides med en god Villie. Min Villie til at faae dette Lovforslag frem var dog, som jeg udtalte, ikke saa overordentlig stor, men selvfølgerlig hviende jeg mig i sidste Dieblif. Jeg har altsaa arbeidet med god Villie for at faae et godt Resultat, og jeg kan udtale en Tak til den ærede Ordfører for hans Medvirkning til, at Ændringsforslagene have faaet den Stikelse, de have. Jeg tror, at der er vundet en hel Del ved Ændringsforslaget til § 1. Smidlertid skal jeg ikke opholde mig videre derved, men kun sige et Par Ord om § 3, som jeg har megen Betænkelse ved at slutte mig til, idet jeg overmaade nødvendig vil være med til at forhøje Folk at arbejde. Jeg tror, at man skal fastholde den Regel: „Arbeid, medens det er Tid, siden er det for sent.“ Enhver Fabrik og enhver Mand maa tage Arbeidet op, naar det kan faaes; det kan ikke nytte, at man vil arbejde, naar der ikke er Noget at bestille. Naar en Fabrik har faaet en Bestilling, som skal effektiviseres til en vis Tid, og den, fordi den skal holde stille om Søndagen, maa sige Nei, kan hverken Fabrikken eller Arbejderne være tjente dermed. Har en Fabrik paataget sig et Arbeide at effektivere til en vis Tid, og det paa Grund af Bræk paa Maskinerne eller Sygdom blandt Personalet forsinkes, kan man mange Gange ikke faae det Arbeide færdigt uden at arbejde ud

over den ordinære Arbeidsstid saavel som om Søndagen, og i Reglen synes Arbejderne godt herom, idet saadant Arbeide altid betales med fra 25—50 pCt. over almindelig Dagløn. Det er Noget, man med gjensidig god Villie gaar ind paa, men det ville vi nu sætte en Stopper for; vi ville sætte en Stopper for Noget, som vi ved mange Leiligheder absolut maa komme til at bryde. Sæt, at Armeen skulde mobiliseres, og der trængtes til Klæder, til Fodtøj og til Andet, af hvad der skulde bruges, da maatte Hensynet til Helligdagsfreden og Afstenvhilen sættes tilside, Fabrikkerne maa arbejde, og Arbejderne gaa gjerne med, thi de tjene derved. Jeg gaar altsaa overmaade nødvendig med til at paabyde, at Folk ikke maa arbejde, naar de have Lyst. Enhver, der vil betrygge sin Fremtid enten i den ene eller den anden Stilling, maa arbejde, medens han har Tid og Kræfter og er rask; det kan ikke nytte at holde Ferie, naar vi have Noget at bestille, vi kunne holde Ferie, naar det støtter paa Arbeide, og det gjør det altid nu og da i Fabrikkerne, men til andre Tider er der Træthed, og det kan indtræffe paa Helligdage, saa maa der arbeides; men det kan ikke ske, naar denne Lov træder i Kraft; thi et saadant Arbeide vil ikke falde ind under den Bestemmelse, at det er nødvendigt for Driften, men det er dog nødvendigt for at skaffe Fabrikatet færdigt i rette Tid. Den Ændring, som er foretagen til § 3, er af den Bestafsenhed, at jeg ikke ser saa stort paa Bestemmelsen, som jeg faae i Gaar, dog skulde jeg meget ønske, at den af mig foreslaaede Ændring kunde blive vedtaget; men jeg veed jo ikke, hvorvidt der er Stemmning dertil. Hvis der Ingen er, som vil støtte mig i Forslaget om, at § 4 udgaar, er jeg ogsaa beredt paa at tage det Forslag tilbage af Hensyn til at faae Sagen fremmet saa hurtig og saa godt som muligt; men jeg tror, at vi ere inde paa et Omraade, som er meget farligt; og som er ligesom antisivhedsfindet. Kan man tænke sig noget større Despoti end at negte en Mand at arbejde, naar han har Lyst, man kunde jo næsten lige saa godt sige: Du maa ikke staa op før Kl. 8 eller 9 om Morgen, men skal blive liggende. Det at forhøje Folk at arbejde, naar de ville, kan jeg ikke gaa med til. Jeg kan ikke stemme for denne Paragraf, men derfor kan jeg godt stemme for Lovforslaget, selv om Paragrafen vedtages. Hvis mit Forslag om, at Paragrafen udgaar, ikke bliver vedtaget, falder ogsaa mit sidste Ændringsforslag bort, men hvis mit første Ændringsforslag bliver vedtaget, maa mit sidste Ændringsforslag selv